

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

Aan de Vaste commissie van Financiën
uit de Tweede Kamer der Staten-Generaal
R.F. Berck
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG
cie.fin@tweedekamer.nl

Aan de Vaste commissie van Veiligheid en Justitie
uit de Tweede Kamer der Staten-Generaal
D. Nava
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG
cie.vj@tweedekamer.nl

Amsterdam, 11 juni 2012

Betreft: Commentaar op wetsvoorstel tot Wijziging van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme en de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme BES in verband met de implementatie van aanbevelingen van de Financial Action Task Force, Kamerstuknummer 33 328.

Geachte leden van de commissie,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft kennisgenomen van het voorstel van wet en vastgesteld dat er ten opzichte van het eerdere consultatiedocument veel verbetering is aangebracht. In het onderstaande zullen de wijzigingen voor zover van belang voor belastingadviseurs worden besproken, waarbij de Orde vooral aandacht vraagt voor de volgende vijf punten, aangezien het wetsontwerp op deze punten een aanmerkelijke administratieve lastenverzwaring voor de instellingen betekent, terwijl de bijdrage van de wijzigingen aan de bestrijding van witwassen en financieren van terrorisme zeer beperkt is:

- 1) Identificatie van vennootschappen zoals maatschappen, vennootschappen onder firma enzovoort (zie hierna alinea 2.1 t/m 2.3)
- 2) Vaststellen van de vertegenwoordigingsbevoegdheid van een vertegenwoordiger (zie hierna alinea 6.1 t/m 6.2)
- 3) Beschikken over identificatie- en verificatiegegevens door instellingen binnen een internationaal samenwerkingsverband (zie hierna alinea 12.1)
- 4) Vaststellen van de bron van het vermogen van een PEP (zie hierna alinea 15.1)
- 5) Melden van "beoogde" transacties en/of een meldingsplicht zonder zakelijke relatie (zie hierna alinea 19.1 t/m 19.3)

Artikel I, onderdeel A, lid 1, onder e van het Wetsvoorstel

- **Beoogd artikel 1, lid 1, onderdeel a, 23° Wwft (normadressaat):** natuurlijke persoon, rechtspersoon of vennootschap die als belastingadviseur zelfstandig onafhankelijk beroepsactiviteiten uitoefent, dan wel een natuurlijke persoon, rechtspersoon of vennootschap, voor zover die anderszins zelfstandig onafhankelijk daarmee vergelijkbare activiteiten beroeps- of bedrijfsmatig verricht;

1.1 De Orde constateert met tevredenheid dat het voorstel is gevolgd om de definitie van instelling voor accountants en belastingadviseurs op te splitsen.

1.2 De Orde heeft voorts waargenomen dat de gehanteerde formulering vrijwel overeenkomstig is hetgeen door o.a. de Orde was voorgesteld en kan zich derhalve vinden in de voorgestelde definitie. Het voorstel dat het bij een instelling moet gaan om beroepsactiviteiten “ten behoeve van een cliënt”, is niet overgenomen. Gezien de context van het artikel levert dit naar de mening van de Orde geen wezenlijke verschil op t.o.v. het voorstel van de Orde.

1.3 De Orde acht het ook waardevol dat de definitie voor accountants (art 1, onderdeel a, 11°) sterk overeenkomt met die van belastingadviseurs, nu er veel kantoren zijn met gecombineerde praktijken en een gezamenlijke compliance functie.

1.4 De Orde kan zich ook vinden in de onderbouwing in de MvT van de wijziging van de definitie, waaruit onder andere ook naar voren komt dat een individu werkzaam bij een belastingadvieskantoor niet zelfstandig als instelling is te beschouwen.

Artikel I, onderdeel A, lid 1, onder f van het Wetsvoorstel

- **Beoogd artikel 1, lid 1, onderdeel b Wwft (cliënt):** degene met wie een zakelijke relatie wordt aangegaan of die een transactie laat uitvoeren;

2.1 De Orde is van mening dat de wijziging van de definitie van cliënt geen verbetering oplevert ten opzichte van de huidige tekst. De MvT stelt dat de voorgestelde tekst verandering brengt in het geval een maatschap of vennootschap onder firma cliënt is. Grammaticaal en juridisch ziet de Orde geen verschil tussen “degene” en de huidige tekst “natuurlijke persoon of rechtspersoon”.

2.2 Dit betekent dat de voorgestelde wetswijziging nog steeds geen oplossing biedt voor de situatie dat sprake is van een partnership. Het is niet werkbaar, dus niet realistisch om de identiteit van alle partners in een partnership te verifiëren. Dergelijke partnerships kunnen uit tientallen personen gevestigd in Nederland en/of het buitenland bestaan en praktisch gezien is het al bezwaarlijk om voor één opdracht de identiteit van diverse personen te verifiëren. De Orde is daarom van mening dat het de voorkeur verdient om voor toepassing van de Wwft een personenvennootschap te beschouwen als een entiteit die hetzelfde behandeld wordt als een rechtspersoon.

2.3 De Orde pleit er daarom voor de huidige tekst aan te vullen zodanig dat deze komt te luiden “**cliënt: natuurlijke persoon, rechtspersoon of vennootschap met wie**” en toe te lichten dat onder “vennootschap” vallen de maatschap, vennootschap onder firma, commanditaire vennootschap enzovoort. De wet dient te bepalen dat de identiteit van een vennootschap wordt geverifieerd aan de hand van de inschrijving in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel dan wel door verificatie van degene die namens de vennootschap optreedt en vast te stellen dat deze persoon namens de vennootschap optreedt.

Artikel I, onderdeel A, lid 1, onder h van het Wetsvoorstel

- **Beoogd artikel 1, lid 1, onderdeel g Wwft (zakelijke relatie):** zakelijke, professionele, of commerciële relatie tussen een instelling en een derde, die verband houdt met de professionele activiteiten

van die instelling en waarvan op het tijdstip dat het contact wordt gelegd, wordt aangenomen dat deze enige tijd zal duren;

3.1 De Orde is van mening dat de toevoeging van “een derde” niet verhelderend werkt. De wederpartij van een instelling is immers een “tweede”. Het begrip “derde” pleegt, in elk geval in het maatschappelijk verkeer, te worden gebruikt als twee partijen een derde partij betrekken in hun handelingen. De Orde suggereert daarom de volgende tekst te hanteren: **“zakelijke, professionele of commerciële relatie, waarbij de instelling partij is en die verband houdt met.....”**

Artikel I, onderdeel A, lid 1, onder h van het Wetsvoorstel

- **Beoogd artikel 1, lid 1, onderdeel m Wwft (transactie):** *handeling of samenstel van handelingen van of ten behoeve van een cliënt waarvan de instelling ten behoeve van haar dienstverlening aan die cliënt heeft kennisgenomen*

4.1 De Orde is verheugd over het feit dat nu duidelijk is, zoals in de MvT op pagina 9 bovenaan is aangegeven, dat transacties tussen of door derden, waar noch de instelling, noch de cliënt bij betrokken is, niet onder de werking van de Wwft vallen.

Artikel I, onderdeel B van het Wetsvoorstel

- **Beoogd artikel 2A Wwft :**
 1. *Ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme verricht een instelling cliëntenonderzoek en meldt zij verrichte of voorgenomen ongebruikelijke transacties overeenkomstig de bij of krachtens de hoofdstukken 2 en 3 gestelde regels. Daarbij besteedt een instelling bijzondere aandacht aan ongebruikelijke transactiepatronen en aan transacties die naar hun aard een hoger risico op witwassen of financieren van terrorisme met zich brengen.*
 2. *Een instelling treft adequate maatregelen ter voorkoming van risico's op witwassen en financieren van terrorisme die kunnen ontstaan door het gebruik van nieuwe technologieën in het economisch verkeer.*

5.1 De Orde is van mening dat deze bepaling geen toegevoegde waarde heeft. De formulering is zo algemeen dat het onduidelijk is welke concrete consequentie dit voor een instelling en in het bijzonder een belastingadvieskantoor heeft. Belastingadviseurs beschikken in het algemeen niet over de relevante expertise om nieuwe witwastechnologieën of ongebruikelijke transactiepatronen op te sporen.

Artikel I, onderdeel D van het Wetsvoorstel

- **Beoogd artikel 3, lid 2, onderdeel e Wwft (vertegenwoordigingsbevoegdheid):** *vast te stellen of de natuurlijke persoon die de cliënt vertegenwoordigt daartoe bevoegd is;*

6.1 De MvT lijkt er van uit te gaan dat onderdeel e eist dat wordt vastgesteld of de natuurlijke persoon die de cliënt vertegenwoordigt, daartoe formeel bevoegd is. Het vaststellen van een formele bevoegdheid blijkt commercieel zelden nodig en veelal worden opdrachten gegeven door functionarissen die geen formele maar wel feitelijke vertegenwoordigingsbevoegdheid hebben. Bij opdrachten voor cliënten in andere landen, zou een eis tot vaststellen van formele vertegenwoordigingsbevoegdheid veelal tot grote problemen leiden, zonder dat twijfel over de identiteit van de cliënt(de rechtspersoon) of de vertegenwoordiger bestaat en zonder dat dit wijst op een risico op witwassen of financieren van terrorisme.

6.2 De Orde leest onderdeel e dan ook in het licht van de veel voorkomende situatie zoals in de vorige alinea beschreven, dat degene die namens de cliënt optreedt geen formele vertegenwoordigingsbevoegdheid heeft,

maar desondanks de cliënt bindt, omdat sprake is van door de cliënt opgewekte schijn van vertegenwoordigingsbevoegdheid. Naar het oordeel van de Orde is het voldoende wanneer de instelling feiten en omstandigheden vaststelt op grond waarvan de instelling redelijkerwijs mag aannemen dat betrokkene vertegenwoordigingsbevoegd is. De Orde gaat er van uit dat een formele vertegenwoordigingsbevoegdheid alleen in gevallen van verhoogd risico vastgesteld hoeft te worden.

- **Beoogd artikel 3, lid 2, onderdeel f (cliënt of vertegenwoordiger?):** op risico gebaseerde en adequate maatregelen te nemen om te verifiëren of de cliënt voor zichzelf optreedt dan wel voor een derde;

7.1 De Orde wijst er op dat degene die voor een ander optreedt niet zelf cliënt is doch vertegenwoordiger van de cliënt. Door deze onjuiste formulering in de voorgestelde tekst behoeft ten aanzien van een dergelijke "cliënt" dan niet overeenkomstig onderdeel e diens vertegenwoordigingsbevoegdheid vastgesteld te worden. De Orde stelt voor de zin te vervangen door: **"op risico gebaseerde en adequate maatregelen te nemen om te verifiëren of de persoon die zich als cliënt aandient voor zichzelf optreedt dan wel als vertegenwoordiger van een cliënt."** De Orde begrijpt uit de MvT dat deze bepaling is ingevoegd om stromannen te onderkennen. De Orde benadrukt dat het tekstvoorstel van de Orde dit doel ook, zo niet beter, bereikt.

- **Beoogd artikel 3 lid 7 (Actualiseren gegevens):** Een instelling neemt op risico gebaseerde en adequate maatregelen om ervoor te zorgen dat de gegevens die ingevolge het tweede lid zijn verzameld over de in dat lid bedoelde personen, actueel gehouden worden.

8.1 De Orde gaat er van uit dat deze bepaling niets toevoegt aan de reeds bestaande verplichting om een voortdurende controle uit te oefenen op de zakelijke relatie. De Orde meent dat deze controle voor belastingadvieskantoren inhoudt dat op logische contactmomenten zoals bij het aangaan van een nieuwe opdracht voor een bestaande cliënt de gegevens worden gecontroleerd en geactualiseerd.

Artikel I, onderdeel F van het Wetsvoorstel

- **Beoogd artikel 5, lid 1, letter a, onder 1° Wwft:** een instelling als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, onder 11° tot en met 13° of 24°, met zetel in Nederland of een andere lidstaat;

9.1 "24°" verwijst naar taxateurs op wie geen verplichting rust tot het doen van een cliëntenonderzoek. Bedoeld wordt te verwijzen naar 23° (belastingadviseurs).

9.2 De Orde stelt verder voor na "met zetel" in te voegen "of vestigingsplaats".

- **Beoogd artikel 5, lid 1, letter a, onder 2° (verwijzing naar trustkantoren.):** een instelling als bedoeld in artikel 1, onderdeel a, onder 10°, met zetel in Nederland

10.1 De Orde merkt op dat trustkantoren (instelling als bedoeld in artikel 1, lid 1, letter a, ten 10°) op grond van de Wtt een geheimhoudingsplicht hebben en nooit de gegevens van hun cliëntenonderzoek aan een ander dan de toezichthouder verstrekken. In deze zin is de verwijzing naar de trustkantoren in een loze letter.

- **Beoogd artikel 5, lid 1, letter a, onder 3°:** een instelling als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, onder 1° tot en met 3°, 5° tot en met 8°, 18° tot en met 20°, 22° of 23°, of een bijkantoor daarvan met zetel onderscheidenlijk vestigingsplaats in Nederland of een andere lidstaat;

11.1 De verwijzing naar 23° (belastingadviseurs) hoort niet hier opgenomen te worden, maar bij artikel 5, lid 1, letter a, onder 1° Wwft (zie hierboven).

- **Beoogd artikel 5, lid 1, letter c (beschikken over identificatie- en verificatiegegevens):** de instelling beschikt over alle identificatie- en verificatiegegevens en overige gegevens inzake de identiteit van de in artikel 3, tweede lid, bedoelde personen.

12.1 Indien een buitenlandse, Europese instelling binnen een internationaal samenwerkingsverband een cliëntenonderzoek heeft verricht en de gegevens heeft vastgelegd en een Nederlandse instelling binnen datzelfde internationale samenwerkingsverband vervolgens aan de betreffende cliënt diensten gaat verlenen, zou het naar de mening van de Orde voldoende moeten zijn, dat de Nederlandse instelling zeker stelt dat zij over de gegevens kan beschikken zodra een noodzaak ontstaat. Indien in dat geval de Nederlandse instelling de gegevens ook zou moeten vastleggen, zou dit een onnodige lastenverzwaring betekenen.

12.2 De Orde suggereert duidelijker te maken dat de uitzondering van art 4 lid 2 inzake de aanvang dienstverlening in spoedeisende gevallen, ook geldt bij een doorverwijzing als bedoeld in art 5. De praktijk heeft deze uitzondering a fortiori nodig in situatie waarin wordt doorverwezen. In dit verband wijst de NOB er op dat de huidige wet een verplichting kent voor een verwijzende instelling om de resultaten van het cliëntenonderzoek te verstrekken aan de instelling waarnaar wordt doorverwezen. Deze verplichting vervalt in dit wetsvoorstel, zodat het belang van deze uitzondering toeneemt.

Artikel I, onderdeel G van het Wetsvoorstel

- **Beoogde artikelen 6 en 7 Wwft**

13.1 De verwijzing naar art 3 derde lid dient kennelijk te zijn “tweede” lid.

Artikel I, onderdeel G, onder 3, sub 1° van het Wetsvoorstel

- **Beoogd artikel 8, lid 4, aanhef Wwft (PEP):** *Een instelling draagt er zorg voor dat zij over op risico gebaseerde procedures beschikt om te bepalen of de cliënt of de uiteindelijk belanghebbende een politiek prominent persoon is die niet in Nederland woont of niet de Nederlandse nationaliteit bezit.*

14.1 De PEP-definitie strekt zich nu ook uit tot diegenen die in Nederland wonen, maar niet de Nederlandse nationaliteit bezitten. Dit veroorzaakt een aanmerkelijke administratieve lastenverzwaring. Voorts vraagt de Orde zich af hoe deze bepaling zich verhoudt tot de diplomatenregeling en of dit onderscheid tussen Nederlandse en buitenlandse ingezetenen in overeenstemming is met anti-discriminatiebepalingen. De vrijstelling die bij ministeriële regeling kan worden geregeld is thans nog niet bekend, zodat niet te beoordelen is hoe deze administratieve last in de praktijk gaat uitwerken. De Orde zou daar graag een toelichting op zien.

14.2 Het PEP onderzoek dient zich ook uit te gaan strekken tot de uiteindelijk belanghebbenden. Gecombineerd met de eerdere uitbreiding levert dat een aanzienlijke toename van de administratieve lasten op. De Orde wijst er op dat er gevallen zijn waarin noch de cliënt noch de instelling praktisch en juridisch de mogelijkheid heeft vast te stellen of er een UBO is en zo ja wie. De Orde heeft wel begrip voor de uitbreiding van het PEP onderzoek tot de uiteindelijk belanghebbende, zolang maar duidelijk is dat het PEP onderzoek geen resultaatverplichting is, maar een inspanningsverplichting.

Artikel I, onderdeel G, onder 3, sub 2° van het Wetsvoorstel

- **Beoogd artikel 8, lid 4, letter b (vaststellen van bron vermogen PEP en gebruikte fondsen,):** *zij op risico gebaseerde en adequate maatregelen treft om de bron van het vermogen van de politiek prominente persoon en de fondsen die bij de zakelijke relatie of transactie gebruikt worden, vast te stellen.*

15.1 Deze wijziging houdt in dat het gehele vermogen van de PEP voorwerp van onderzoek moet zijn en niet “slechts” het gedeelte dat bij de zakelijke relatie of de transactie wordt aangewend. Ook dit is een aanmerkelijke lastenverzwaring, terwijl het in de praktijk veelal niet mogelijk is aan deze eis te voldoen, met name niet buiten de westerse wereld en niet in die vele gevallen waarin er geen juridische of commerciële relatie is tussen de uiteindelijk belanghebbende en de instelling. De Orde vindt dit een buitengewoon zware eis, waarvan het maar

de vraag is of deze bijdraagt aan de bestrijding van witwassen en het financieren van terrorisme, aangezien de relatie tussen de gebruikte fondsen en de PEP veelal niet is vast te stellen. De Orde stelt voor deze wijziging te schrappen.

Artikel I, onderdeel G, onder 3, sub 3° van het Wetsvoorstel

- **Beoogd artikel 8, lid 5 (wijziging PEP-status):** *Indien de cliënt of een uiteindelijk belanghebbende gedurende de zakelijke relatie een politiek prominent persoon wordt of blijkt te zijn, voldoet de instelling binnen een redelijke termijn aan het vierde lid.*

16.1 De Orde wijst er voorts op dat instellingen weinig middelen hebben om te signaleren dat de PEP status van een cliënt of UBO wijzigt. Dergelijke informatie zal veelal vertraagd beschikbaar zijn.

16.2 De Orde ziet overigens met tevredenheid dat de PEP-status na defungeren niet is uitgebreid tot 5 jaar.

Artikel I, onderdeel I van het Wetsvoorstel

- **Beoogd artikel 9, lid 1 Wwft (ministeriële regeling,):** *Onverminderd artikel 8, eerste lid, kan bij ministeriële regeling worden bepaald dat bij die regeling aangewezen instellingen bijzondere maatregelen nemen met betrekking tot cliënten die woonachtig of gevestigd zijn of hun zetel hebben in bij die regeling aangewezen staten met strategische tekortkomingen in de preventie van witwassen en financieren van terrorisme of transacties, zakelijke relaties en correspondentbankrelaties gerelateerd aan die staten. In de regeling kan onderscheid worden gemaakt naar categorie instelling.*

17.1 De Orde heeft begrip voor deze bepaling vanuit de gedachte van het bestrijden van witwassen en financieren van terrorisme. De Orde zet wel haar vraagtekens bij de te nemen bijzondere maatregelen nu instellingen als bedoeld in artikel 1, lid 1, onderdeel a, onder 23° (belastingadviseurs) in het algemeen niet beschikken over relevante expertise en de middelen om in de bedoelde landen nader onderzoek te doen en informatie te verkrijgen. Zie ook de opmerkingen bij het nieuwe artikel 2a. De NOB ziet graag een nadere toelichting op de invulling van de delegatiebepaling, maar gaat er vooralsnog vanuit dat deze slechts incidenteel zal worden toegepast.

Artikel I, onderdeel R, onder 1 van het Wetsvoorstel

- **Beoogd artikel 16, lid 1 Wwft (meldingsplicht):** *Een instelling meldt een verrichte of voorgenomen ongebruikelijke transactie onverwijld nadat het ongebruikelijke karakter van de transactie bekend is geworden, aan de Financiële inlichtingen eenheid.*

18.1 De Orde merkt op dat ook transacties die verjaard zijn dan wel uit een periode dateren voor invoering van de Wwft en de Wet MOT volgens deze definitie gemeld zouden moeten worden. De Orde gaat er van uit dat dat niet de bedoeling is en stelt voor aan deze bepaling de volgende zin toe te voegen: **“De meldplicht als bedoeld in de vorige volzin geldt niet met betrekking tot een transactie die is verricht eerder dan vijf jaar voor het tijdstip waarop de instelling kennis heeft gekregen van de transactie.”** Deze periode van vijf jaar sluit aan bij de bewaringstermijn van artikel 33, lid 3 Wwft.

Artikel I, onderdeel R, onder 3 van het Wetsvoorstel

- **Beoogd artikel 16, lid 4 Wwft (introductie “beoogde” ongebruikelijke transactie):** *In dit artikel wordt onder voorgenomen ongebruikelijke transactie mede verstaan een beoogde transactie*

waarop artikel 5, eerste of tweede lid, van toepassing is indien er indicaties zijn dat de cliënt betrokken is bij witwassen of financieren van terrorisme. Bij de melding van een dergelijke transactie ingevolge het eerste lid verstrekt een instelling naast de gegevens bedoeld in het tweede lid een beschrijving van de redenen waarom het cliëntenonderzoek niet leidde tot het in artikel 5, eerste lid, onderdeel b, bedoelde resultaat, of de redenen waarom niet kon worden voldaan aan de verplichtingen, bedoeld in artikel 5, tweede lid.

19.1 De Orde gaat er van uit dat sprake is van een “voorgenomen” transactie zoals bedoeld in artikel 16, lid 1 wanneer het uit alle feiten en omstandigheden voor de instelling aannemelijk is dat een plan met een concrete inhoud zal worden uitgevoerd. De Orde vindt het onwenselijk dat naast dit begrip “voorgenomen” transactie nu ook het begrip “beoogde” transactie wordt geïntroduceerd. De Orde ziet geen plaats voor een meldingsplicht van “beoogde” transacties.

19.2 Verder is voor de Orde de verwijzing naar artikel 5, eerste of tweede lid niet duidelijk. Naar het oordeel van de Orde ligt een meldingsplicht ingevolge deze bepaling in de rede, wanneer een cliëntenonderzoek niet leidt tot het beoogde resultaat, terwijl er wel al een zakelijke relatie bestaat tussen de instelling en de cliënt. Hierbij kan gedacht worden aan spoedeisende situaties waarin de instelling met de dienstverlening begint, voordat het cliëntenonderzoek is afgerond of aan het cliëntenonderzoek in het kader van de monitoring van de zakelijke relatie. De Orde acht het van belang dat vastgehouden wordt aan het principe dat wanneer een instelling geen zakelijke relatie aangaat of transactie uitvoert, er ook geen meldingsplicht kan ontstaan.

19.3 De Orde stelt daarom de volgende tekst voor: **“Indien een instelling op grond van het bepaalde in artikel 5 tweede lid een zakelijke relatie beëindigt en er indicaties zijn dat de desbetreffende cliënt betrokken is bij witwassen of financieren van terrorisme, is de meldplicht als bedoeld in het eerste lid van dit artikel van overeenkomstige toepassing. Bij de melding van een transactie ingevolge het eerste lid verstrekt een instelling naast de gegevens bedoeld in het tweede lid een beschrijving van de redenen waarom niet kon worden voldaan aan de verplichtingen, bedoeld in artikel 5, tweede lid.”.**

Artikel I, onderdeel W, onder 3 en onder 4 van het Wetsvoorstel

Beoogd artikel 23 Wwft, lid 4 en lid 5 onder 2° en 3°

20.1 Op deze drie plaatsen ontbreekt een verwijzing naar artikel 1, lid 1, onderdeel a, onder 23°.

Artikel 24 Wwft

21.1 In lid 2 ontbreekt een verwijzing naar artikel 1, lid 1, onderdeel a, onder 23°.

Artikel I, onderdeel AA, onder 1, sub 1° van het Wetsvoorstel

- **Beoogd artikel 33, lid 1, aanhef Wwft (opgave doen identiteit):** Een instelling die op grond van deze wet de cliënt opgave heeft laten doen van zijn identiteit en deze heeft geverifieerd, of bij wie de cliënt is geïntroduceerd conform de procedure van artikel 5, legt op opvraagbare wijze de volgende gegevens vast:....

22.1 De Orde wijst er op dat deze bepaling ten onrechte en in afwijking van artikel 3 eist dat de cliënt zelf opgave van zijn identiteit doet. De identiteit van een cliënt kan ook door een ander worden opgegeven. Door de vereiste verificatie dient vervolgens vastgesteld te worden dat deze identiteit juist is.

- **Beoogd artikel 33, lid 2, aanhef Wwft (begunstigden):** Indien een cliënt handelt als trustee legt een instelling tevens op opvraagbare wijze de volgende gegevens vast van de instellers, de trustees en de begunstigden:....

23.1 De term “begunstigden” wordt niet in artikel 1, lid 1 gedefinieerd. De Orde begrijpt uit de definitie van uiteindelijk belanghebbende in artikel 1, lid 1, onderdeel f, onder 4° en uit artikel 3, lid 3, aanhef dat in artikel 33, lid 2 met de term “begunstigden” de uiteindelijk belanghebbenden van een trust worden bedoeld. De Orde stelt voor hier dan ook te spreken van de “**uiteindelijk belanghebbende**”.

Artikel I, onderdeel CC, onder 1 van het Wetsvoorstel

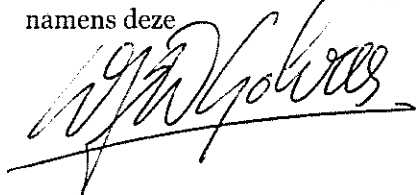
- **Beoogd artikel 38, lid 1 Wwft (cliënten geïdentificeerd onder de Wet identificatie bij dienstverlening):** Ten aanzien van cliënten die reeds op grond van de Wet identificatie bij dienstverlening zijn geïdentificeerd of ten aanzien van wie geen verplichting tot identificatie op grond van die wet was vereist, alsmede in voorkomende gevallen de trust ten behoeve waarvan zij handelen, verricht een instelling het cliëntenonderzoek, bedoeld in artikel 3, eerste lid, in de navolgende gevallen binnen de daarbij genoemde termijn na een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip:
 - a. zes maanden ingeval van cliënten op welke artikel 9 van toepassing is;
 - b. een jaar ingeval van cliënten op welke artikel 8, eerste lid, van toepassing is of waarvan de instelling bekend is dat artikel 8, vierde lid, van toepassing is;
 - c. twee jaar ingeval van cliënten op wie de onderdelen a en b niet van toepassing zijn en die rechtspersoon zijn met zetel buiten Nederland of handelen ten behoeve van een trust;
 - d. bij eerste gelegenheid ingeval van cliënten op welke de onderdelen a tot en met c niet van toepassing zijn.

....

24.1 De Orde ziet in deze bepaling geen verzwaring is van de bestaande monitorverplichting, waarbij het cliëntenonderzoek wordt verricht op een logisch contactmoment, met dien verstande dat voor bepaalde categorieën een tijdslimiet wordt gesteld. Naar de mening van de Orde is de term “bij eerste gelegenheid” onder d. op zich onvoldoende duidelijk. De MvT legt uit dat in de praktijk het aangewezen moment voor het cliëntenonderzoek zal zijn bij het eerstvolgende klantcontact, waarbij daadwerkelijk de gelegenheid bestaat dit uit te voeren. Naar de mening van de Orde is voor belastingadviseurs het aangewezen moment, het moment waarop de instelling weer een dienst gaat verlenen.

Een kopie van deze brief is heden verzonden aan de Minister van Financiën en de Minister van Veiligheid en Justitie.

Hoogachtend,
de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,
namens deze

mr. W.J.D. Gohres,
voorzitter Commissie Beroepszaken